

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/409/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113208899
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1113208899.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného: X. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. č. XXX, XXX XX N., štátny občan SR, právne zastúpený: KUTAN & PARTNERS s.r.o., Laurinská 18, 811 01 Bratislava, proti povinnej: P. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, O. U. Q., štátny občan ČR (udávaná adresa na Slovensku: O. XX, XXX XX C.) v zast. Advokátska kancelária Barbara Holíková, s.r.o., Lamačská cesta 3, Bratislava, o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, odbor sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vazovova 7/A, Bratislava o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 8Em 1/2013-328 zo dňa 30.07.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 8Em 1/2013-328 zo dňa 30.07.2014, p o t v r d z u j e v časti, ktorým súd návrh zamietol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením odvolaním prvostupňový súd návrh oprávneného (ďalej len otec) na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v spojitosti s ust. § 272, § 273 zákona NZ ČSSR č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s odôvodnením, že po oboznámení sa s dôkazmi predloženými otcom, po oboznámení sa s vyjadreniami matky, dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým C. P. nie je dôvodný. V predmetnom prípade bolo preukázané, že matka aj keď nedodržiava presné termíny stanovené v právoplatnom rozhodnutí súdu najčastejšie z dôvodu choroby maloletého, je ochotná navrhnúť otcovi náhradné termíny na stretnutie s maloletým, čo priamo vyplýva z dôkazov predložených otcom. Z predložených dôkazov vyjadrení otca ako aj matky je zrejmé, že maloletý C. sa s otcom stretáva. Aj keď sa styk nerealizuje vždy podľa stanovených termínov ustanovených v právoplatnom rozhodnutí tunajšieho súdu, sú zabezpečené pre otca náhradné termíny stretnutia s dieťaťom. Súd má za to, že otec vo svojich podaniach nevyvracia skutočnosť, že sa s maloletým C. nestretáva, lebo sám túto skutočnosť nepopiera, ale opisuje spôsoby preberania a komunikácie s matkou ako aj s dieťaťom. Konkrétny spôsob preberania dieťaťa však právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 3P/57/2012 zo dňa 15.02.2013 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP 43/2013 zo dňa 23.04.2013 neustanovuje. Otec neuviedol žiadne relevantné dôkazy, pre ktoré by mal byť výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým C. P. nariadený.

Prvostupňový súd neuložil matke pokutu podľa § 272 OSP, nakoľko bol toho názoru, že styk otca s maloletým C. P. sa dodržiava, čo ani sám otec vo svojich podaniach nevyvrátil. Z e-mailových komunikácií bolo zrejmé, že matka nebráni maloletému v styku otca s maloletým. Pokiaľ sa styk nerealizuje, vždy ponúkne otcovi náhradný termín. Je nanajvýš v záujme maloletého, aby rodičia našli vhodný spôsob komunikácie a tak vytvorili čo najlepšie podmienky pre zdravý a pokojný vývoj svojho dieťaťa.

Na záver súd apeloval na oboch rodičov, aby si plne uvedomili obsah rodičovských práv a povinností, tieto vzájomne rešpektovali a vytvorili tak pre svoje dieťa a jeho vývoj vhodné prostredie, v ktorom neabsentuje pochopenie, vzájomná úcta a rešpekt.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, a to dňa 28.08.2014 odvolanie oprávnený (otec) s odôvodnením, že sa nestotožňuje s uznesením prvostupňového súdu. Povinná nerešpektuje úpravu styku na základe právoplatného a vykonateľného Rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009 č.k. 10C 16/2009-31 v znení predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 3P/57/2012 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 20 CoP 43/2013. Oprávnený zdôraznil, že neustálym zavádzaním zo strany odporkyne tak, ako bolo uvedené v návrhu, ako aj následným konaním, odporkyňa porušuje uvedené rozhodnutie o úprave styku, v dôsledku čoho dochádza k odopieraniu práva styku navrhovateľa s maloletým v plnom rozsahu, ako to stanovuje súdne rozhodnutie. Oprávnený sám, alebo právny zástupca oprávneného v tejto veci oznámil, že doplní toto svoje odvolanie.

Na záver navrhol, aby odvolací súd po zistení skutkového a právneho stavu veci podľa § 220 OSP zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a vydal nasledovné uznesenie s tým, že súd nariadi odňatie maloletého C. P. nar. XX.XX.XXXX odporkyni P. Z. P. a odovzdá maloletého navrhovateľovi X. P., a to v dňoch určených v Rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009, č.k. 10C 16/2009-31 v znení predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 3P/57/2012. Doplnenie odvolania podal oprávnený až 27.10.2014.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona NZ ČSSR č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „OSP“/), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že vydané uznesenie je vecne správne.

Odvolací súd z predloženého spisu mal jednoznačne preukázané, že oprávnený (otec maloletého) sa návrhom doručeným Okresnému súdu Pezinok dňa 22.04.2010 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým C. P., nar. XX.XX.XXXX na základe Rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 16/2009 zo dňa 15.10.2009 právoplatného a vykonateľného dňa 03.11.2009, nakoľko povinná (matka maloletého) dobrovoľne neplní súdne rozhodnutie. Uvedeným rozsudkom súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol upravený styk otca X. P. s maloletým C. P., nar. XX.XX.XXXX.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku (ďalej len „ÚPSVaR“) dňa 25.05.2010 oznámil Okresnému súdu Pezinok, že matka sa s maloletým odsťahovala z miesta trvalého bydliska N. č. XXX a presťahovala sa s maloletým do C.. Z toho dôvodu ÚPSVaR v Pezinku spisovú dokumentáciu maloletého C. odstúpil ÚPSVaR v Bratislave. Matka dňa 30.06.2010 oznámila súdu, že sa s maloletým zdržiava na F. ulici v C. - S.. Preto Okresný súd Pezinok z titulu miestnej príslušnosti postúpil vec na Okresný súd Bratislava V. Matka dňa 16.07.2010 oznámila ÚPSVaR v Bratislave, že z dôvodu riešenia svojej existenčnej situácie na Slovensku, bola nútená sa odsťahovať do Českej republiky. Okresný súd Bratislava V na základe uvedeného, konanie zastavil uznesením č. 2Em/4/2010-59 zo dňa 06.10.2010, z dôvodu nedostatku právomoci podľa § 104 ods. 1 OSP. (Občiansky súdny poriadok), ktorý potvrdil aj Krajský súd v Bratislave, uznesením č.k. 18CoE 702/2010-78 zo dňa 23.12.2010 v spojení s opravným uznesením č.k. 18CoE 702/2010-113 zo dňa 27.06.2011. Medzičasom Krajský súd v Brne uznesením č.k. 20Co 651/2011-121 zo dňa 13.12.2011 nariadil navrátenie maloletého C. P., nar. XX.XX.XXXX, do miesta jeho obvyklého pobytu do C.. Voči predmetnému rozhodnutiu Krajského súdu otec podal dovolanie. Najvyšší súd svojim uznesením č.k. 4Cdo 131/2011-116 zo dňa 26.04.2012 zrušil uznesenie Krajského súdu sp. zn. 18CoE 702/2010 zo dňa 23.12.2010 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2Em 4/2010-59 zo dňa 06.10.2010 a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

Otec dňa 10.10.2012 súdu uviedol, že matka sa s maloletým C. zdržiava na adrese T. X v C., kde ÚPSVaR v Bratislave vykonal aj šetrenie, v rámci ktorého sa matka maloletého C. vyjadrila, že nikdy nebránila stretnutiu otca s maloletým C., čo potvrdila aj pani S., u ktorej sa maloletý s matkou zdržiava

v byte na T. ulici X v C.. Okresný súd Bratislava V po preskúmaní predmetného podania otca spolu s prílohami, z obsahu spisu a po vykonanom šetrení rozhodol v záujme maloletého dieťaťa, preniesť príslušnosť na Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 2Em 4/2010-180 zo dňa 08.01.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.02.2013. Súd tiež zistil, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha pod sp. zn. 3P/57/2012 konanie o vyslovenie súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny. Predbežným opatrením č.k. 3P/57/2012 zo dňa 15.02.2013 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 43/2013 zo dňa 23.04.2013 tunajší súd dočasne upravil styk maloletého C. s otcom nasledovne: otec má právo stretávať sa s maloletým každý párnny víkend v mesiaci od piatku od 14.00 hod., do nedele do 18.00 hod., pričom otec maloletého prevezme v mieste bydliska otca v určenom čase a odovzdá maloletého matke v mieste bydliska maloletého v SR.

Svoj návrh otec odôvodnil tým, že matka maloletého C. P. porušuje vykonateľné rozhodnutia súdu a nezabezpečuje riadne styk otca s maloletým C.. Otec dňa 25.03.2013 a dňa 17.06.2013 oznámil súdu opätovné porušenie vykonateľného rozhodnutia v ktorom uviedol, že matka dňa 27.02.2013 a 13.03.2013 neodovzdala maloletého C. otcovi za účelom realizácie styku. Otec zaslal matke dva dni pred realizáciou styku mail, v ktorom sa výslovne chcel informovať vo veci realizácie styku, matka však na e-mail nijakým spôsobom nereagovala a dňa 13.03.2013 maloletého na styk neprिवiezla. Otec prostredníctvom tohto podania žiadal súd, aby pristúpil k realizácii výkonu vykonateľného rozhodnutia a využil inštitút pokuty ustanovenia § 273 ods. 1 OSP. Súčasťou tohto podania bola aj e-mailová komunikácia otca s matkou. Dňa 31.05.2013 sa styk otca s maloletým opätovne nerealizoval, nakoľko matka oznámila otcovi formou e-mailovej komunikácie, že maloletý C. je chorý. V rámci e-mailovej komunikácie matka priebežne informovala otca o zdravotnom stave maloletého.

Podľa § 272 ods. 3 OSP, pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 273 ods. 1 OSP, ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

Podľa § 273 ods. 2 OSP, ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený vyzvať príslušný štátny orgán, aby

- a) zastavil výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu,
- b) zastavil výplatu prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu.

Podľa § 273 ods. 4 OSP súd je oprávnený v súčinnosti s príslušným orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne s príslušným orgánom obce zabezpečiť odňatie dieťaťa tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť, a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s dieťaťom po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestnené alebo zadržané dieťa prevziať.

V zmysle ust. § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Prvostupňový súd dňa 28.05.2010 a dňa 18.06.2013 vyzval matku v zmysle ust. 272 ods. 3 OSP, aby sa podrobila právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 10C/16/2009-29

zo dňa 15.10.2009 v znení predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Bratislava I, č.k. 3P/57/2010 zo dňa 15.02.2013 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 43/2013 zo dňa 23.04.2013 a umožnila otcovi X. P. styk s jeho maloletým synom C.. Zároveň ju upozornil, o prípadných následkoch nesplnenia si povinnosti podľa ust. § 273 ods. 1, 4 OSP a § 25 ods. 4 Zákona o rodine.

Prvostupňový súd dňa 18.06.20103 tiež vyzval právnu zástupkyňu matky, aby sa k podaniam otca v lehote 10 dní vyjadрила.

Písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 19.07.2013 sa k návrhu na výkon rozhodnutia vyjadрила právna zástupkyňa matky, ktorá uviedla, že dňa 27.02.2013 nebolo možné realizovať styk otca s maloletým z dôvodu choroby maloletého, pričom otec bol o tejto skutočnosti vopred informovaný. Otec úmyselne súdu neuviedol, že mu bol na realizáciu styku poskytnutý náhradný termín v dňoch od 01.03.2013 do 03.03.2013, otec však odmietol realizáciu styku v uvedenom termíne. K nerealizovaniu styku prišlo z objektívnych a ospravedlniteľných dôvodov a k zmareniu styku v náhradnom termíne ponúknutom matkou preto prišlo výlučne z dôvodov na strane otca. Uvedené bolo potvrdené aj v e-mailovej komunikácii matky s otcom. K nerealizovaniu styku dňa 13.03.2013 (streda) právna zástupkyňa uviedla, že na tento deň nebol dôvod na poskytnutie náhradného termínu, nakoľko podľa predbežného opatrenia Okresného súdu Bratislava I, č.k. 3P/57/2013-79 zo dňa 15.02.2013, mal byť maloletý s matkou. Styk otca s maloletým sa dňa 31.05.2013 nerealizoval z dôvodu infekčného ochorenia maloletého, avšak na tento deň bol otcovi tiež poskytnutý náhradný termín na deň 06.06.2013 do 09.06.2013, v ktorom sa styk realizoval. Matka v prípade nemožnosti realizácie styku otca s maloletým vopred informuje aj ÚPSVaR v Bratislave. Otec opomína súdu oznámiť skutočnosť, že v prípade nemožnosti realizácie styku je matkou vždy poskytnutý aj náhradný termín, a to aj nad rámec rozsahu stanoveného styku. Matka neraz navrhla aj v prípade riadneho termínu styku, že dieťa privezie aj deň vopred, avšak otec nikdy nesúhlasil. Právna zástupkyňa matky dňa 09.09.2013 súdu oznámila, že otec dňa 31.08.2013 maloletého matke po skončení styku neodovzdal a po telefonickej urgencii matke oznámil, že syna neodovzdá, matka preto nahlásila nezvestnosť maloletého na Obvodnom oddelení PZ Staré Mesto a po maloletom C. bolo vyhlásené pátranie ako po nezvestnom. Až dňa 02.09.2013 za asistencie príslušníkov PZ matka prevzala maloletého C. od priateľky otca v priestoroch Základnej školy na O. ulici v C.. Nakoľko matka mala dôvodné podozrenie z úmyselného konania otca, podala na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu únosu podľa § 201 ods. 1, 2 Trestného zákona a podozrenie zo spáchania trestného činu marenia výkonu rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona otcom.

Opätovným písomným podaním dňa 11.09.2013 otec oznámil súdu ďalšie porušenie vykonateľného rozhodnutia, nakoľko sa dňa 06.09.2013 od 14.00 hod. do nedele 08.09.2013 do 18.00 hod. sa styk s maloletým C. nerealizoval, nakoľko matka otcovi oznámila, že dieťa je choré. Dňa 20.09.2013 od 14.00 hod. do nedele 22.09.2013 do 18.00 hod. sa styk otca s maloletým taktiež nerealizoval, nakoľko matka zaslala otcovi e-mail v deň predpísanej realizácie styku 7 min. pred samotnou realizáciou, v ktorom uviedla, že maloletý C. má črevnú chrípku a oznámila otcovi, že v pondelok ide s ním na kontrolu k lekárovi. Podľa názoru otca sa jedná o ďalšie úmyselné a účelové konanie matky. Totožná situácia sa odohrala dňa 18.10.2013 od 14.00 hod. do nedele 20.10.2013 do 18.00 hod., kedy matka taktiež formou e-mailu oznámila otcovi, že sa styk s maloletým nebude realizovať.

Na výzvu súdu sa k návrhu otca na výkon rozhodnutia vyjadril aj ÚPSVaR v Bratislave, odbor sociálnych vecí a rodiny a to vyjadrením, ktoré bolo súdu doručené dňa 31.10.2013. Podľa tohto vyjadrenia sa styk oprávneného s maloletým C. sa t.č. realizoval v zmysle právoplatného rozhodnutia s výnimkou choroby dieťaťa. O chorobe dieťaťa matka otca informuje elektronickou poštou. ÚPSVaR v Bratislave viedol rodičov ku vzájomnej korektnej komunikácii, avšak bez pozitívneho výsledku, preto rodičom odporučil psychologickú intervenciu.

Otec opätovnými oznámeniami, ktoré boli súdu doručené dňa 12.02.2014, 09.04.2014, 24.04.2014, 03.06.2014 a 02.07.2014 namietal porušenie vykonateľného rozhodnutia, ktorých súčasťou bola aj e-mailová komunikácia otca s matkou maloletého. V oznámení, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.02.2014

otec uviedol, že maloletého matka priviezla s dva a pol hodinovým úmyselným a plánovaným meškaním. V oznámení, ktoré bolo súdu doručené dňa 09.04.2014 otec uviedol, že matka nemala v úmysle realizovať styk otca s maloletým v stanovenom čase od 14:00 hod. dňa 04.04.2014, nakoľko otcovi formou e-mailu oznámila, že pravdepodobne bude mať mierne meškanie. Maloletého nakoniec doviezla na styk sesternica matky s viac ako hodinovým meškaním. Z oznámení, ktoré boli súdu doručené dňa 24.04.2014, 03.06.2014 a 02.07.2014 otec oznámil opäť skutočnosť, že matka mu priviezla maloletého s trištvrte hodinovým meškaním.

Právna zástupkyňa matky dňa 09.05.2014 súdu oznámila, že obsahom podaní otca je opätovné a cyklické oznámenie o údajnom porušovaní vykonateľného rozhodnutia o úprave styku. K nerealizovaniu styku v dňoch ktoré otec uviedol vo svojich podaniach došlo z objektívnych a ospravedlniteľných dôvodov, za ktoré mal otec poskytnuté náhradné termíny na realizovanie styku s maloletým. Zo všetkých otcových podaní je však zrejmé, že sa styk otca s maloletým realizoval. Matka má za to, že styk otca s maloletým sa realizuje riadne a v súlade s rozhodnutiami, a ak sa nerealizuje, tak len z dôvodu choroby alebo nepredvídateľných komplikácií čo v konečnom dôsledku preukazuje sám otec svojimi podaniami.

Po oboznámení sa s dôkazmi predloženými otcom, po oboznámení sa s vyjadreniami matky, odvolací súd, ako aj prvostupňový súd dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým C. P. nie je dôvodný. V predmetnom prípade bolo preukázané, že matka aj keď nedodržiava presné termíny stanovené v právoplatnom rozhodnutí súdu najčastejšie z dôvodu choroby maloletého, je ochotná navrhnúť otcovi náhradné termíny na stretnutie s maloletým, čo priamo vyplýva z dôkazov predložených otcom. Z predložených dôkazov a vyjadrení otca ako aj matky je zrejmé, že maloletý C. sa s otcom stretáva. Aj keď sa styk nerealizuje vždy podľa stanovených termínov ustanovených v právoplatnom rozhodnutí tunajšieho súdu, sú zabezpečené pre otca náhradné termíny stretnutia s dieťaťom. Súd má za to, že otec vo svojich podaniach nevyvracia skutočnosť že sa s maloletým C. nestretáva, lebo sám túto skutočnosť nepopiera, ale opisuje spôsoby preberania a komunikácie s matkou ako aj s dieťaťom. Konkrétny spôsob preberania dieťaťa však právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu č.k. 3P/57/2012 zo dňa 15. 02. 2013 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP 43/2013 zo dňa 23.04.2013 neustanovuje.

Z predložených dokladov obidvomi účastníkmi konania, zo spisu a vyššie uvedených uznesení súdov a doplnení odvolania z 27.10.2014 a priložených dokladov navrhovateľa k odvolaniu odvolací súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.10.2009 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a matka sa v súčasnej dobe na území Slovenskej republiky zdržiava s maloletým len na základe rozhodnutia Krajského súdu v Brne zo dňa 13.12.2011, ktorým súd nariadil návrat maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu, na Slovensko. V čase rozhodovania matka s maloletým žila v Českej republike, kde navštevoval maloletý predškolské zariadenie, mal tam svoj okruh kamarátov, maloletému sa tam páčilo a vďaka sociálnym a rodinným podmienkam sa tam cítil doma. V Českej republike žila v družstevnom byte, ktorý jej zabezpečili rodičia, zamestnala sa s mesačným príjmom 20.000,- Kč, maloletý navštevoval materskú školu, našiel si kamarátov, v lete 2011 začal navštevovať tenisový krúžok a kurz anglického jazyka. Pretože matka tam s maloletým žila od roku 2009, jeho adaptácia prebehla veľmi hladko, bez problémov sa začlenil do kolektívu v materskej škôlke. Každý deň sa stretával so starými rodičmi, ktorí jej pomáhali v starostlivosti. Styk s otcom sa uskutočňoval nad rámec rodičovskej dohody. Po rozhodnutí Krajského súdu v Brne, ktorým bol nariadený návrat maloletého na územie Slovenskej republiky, matka s maloletým si zabezpečila bývanie u vzdialených príbuzných na T. ulici č. X v C., kde má so synom jednu miestnosť. Matka bola nútená svojho zamestnávateľa v Českej republike požiadať o poskytnutie neplateného voľna, ktoré jej síce poskytol, ale žiadal, aby do zamestnania nastúpila najneskôr do 31.01.2013, inak jej hrozí strata zamestnania. Pomery, ktoré maloletému zabezpečila, majú iba dočasný charakter, nakoľko dúfa, že sa s otcom maloletého dohodne. Obštrukčným konaním otca sa jej pobyt v Slovenskej republike sťažil tým, že nemá vyriešené trvalé bývanie a ani trvalé zamestnanie. Vzhľadom na nepriaznivú hospodársku situáciu nemá možnosť nájsť si vhodné zamestnanie a ocitla sa vo finančnej tiesni. Tvrdila, že je nútená vrátiť sa do Českej republiky, kde má trvalé zamestnanie, ktoré si chce udržať a tým by bola schopná materiálne zabezpečiť syna a maloletého. Maloletý je na matku citovo naviazaný a odlúčenie by malo veľmi negatívny vplyv na jeho psychiku a narušilo by jeho prirodzený vývoj, pokiaľ by matka odišla bez maloletého do Českej republiky, kde má trvalé zamestnanie, z ktorého môže plniť vyživovaciu povinnosť a tak zabezpečovať

starostlivosť o maloletého, ktorý je jej zverený do osobnej starostlivosti. Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje aj na ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. V danej veci je nepochybné, že maloletý nie je schopný sám sa živiť a z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Pezinok vyplýva, že otec sa zaväzuje platiť výživné v sume 100,- Eur mesačne, čo nepochybne nie je možné považovať za sumu, z ktorej by bola matka schopná plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému v požadovanom rozsahu, pokiaľ by bola na území Slovenskej republiky nezamestnaná.

V prejednávanej veci matka s maloletým na základe rozhodnutia súdu o návrate maloletého na územie Slovenskej republiky žije v C., na T. ulici č. X a tak plní rozhodnutie súdu. Zároveň matke naďalej trvá zákonná vyživovacia povinnosť a matke naďalej trvá pracovný pomer u zamestnávateľa na území Českej republiky a tak miesto jej výkonu práce mimo C., kde v súčasnej dobe s maloletým žije. Zákon o rodine však zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa. Vzhľadom na uvedené nie je možné matke uložiť povinnosť, aby si našla zamestnanie v C. a ani nie je možné zo strany otca maloletého trvať na tom, kde si má nájsť matka zamestnanie a aké zamestnanie. Prvoradou povinnosťou matky je plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Táto povinnosť jej vyplýva zo zákona, a preto matka i naďalej musí zabezpečovať finančné prostriedky na výživu svojho maloletého dieťaťa, pokiaľ matke trvá pracovný pomer na území Českej republiky a maloletý je naďalej v jej osobnej starostlivosti. Rozhodnutím súdu prvého stupňa, bolo dočasne nariadené predbežné opatrenie, ktorým udelil súhlas s vycestovaním a zdržiavaním sa s maloletým na území Českej republiky v čase osobnej starostlivosti matky. Matka na základe nariadeného predbežného opatrenia má umožnené si riadne plniť vyživovaciu povinnosť a zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na výkon práce u svojho terajšieho zamestnávateľa.

Odvolací súd zistil, že styk otca s maloletým C. sa dodržiava, čo ani sám otec vo svojich podaniach nevyvrátil, avšak upozornil prvostupňový súd na posúvanie času pre zahájenie styku 30 minút až 2,5 hod. zo strany matky. V doplnení odvolania z 27.10.2014 na záver uviedol, že len za rok 2014 ho tak matka ukrátila o 10 hodín, ktoré mal stráviť s C..

Odvolací súd má za to, že pokiaľ matka nebude dodržiavať presný čas styku otca s maloletým na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272 pokutu vo výške 200,- Eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd vydané uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Je nepochybné, že otec maloletého má veľký záujem o kontakt s dieťaťom a že matka nebráni maloletému v styku otca s maloletým, pokiaľ sa styk nerealizuje, vždy ponúkne otcovi náhradný termín.

Podľa ust. § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd však apeluje na obidvoch rodičov, aby si plne uvedomili, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že i ten druhý rodič je dobrým rodičom. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych,

ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutá účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával, resp. vo veľmi obmedzenom rozsahu.

Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 55/04).

Výkon rodičovských práv a povinností nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia ako aj schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Odvolací súd preto z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil v zmysle § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol postupom podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, vzhľadom na to, že úspešný účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.